

به نام آغازگر هستی

در پگاه تلاش جمعی برای سربرآوردن از میان انبوه داده‌پردازها و داده‌سازها چگونه آغاز کنیم؟ پویایی پرسشگر فویش را با کدامین سؤال پاسخ دهیم؟ جهان پرشتاب می‌گذرد از برابریان، ما از این گذار چه بر بسته‌ایم، چه آموخته و چه افزوده‌ایم؟ نیک می‌دانیم که هر آغازی امتداد پایانی و هر فریامی انجام آغازی است پس در این گذار پرتلاطم نقطه آغازین ما کدام است؟ آیا در برابر طوفان داده‌های فام و شتاب افسونگر اطلاعات خود را و ریشه‌های خود را فراموش کرده‌ایم؟ یا برعکس، هراسناک از هر واردی، درهای اندیشه را به روی جهان نو بسته و به کنجی نشسته‌ایم؟ حال آنکه قانون زندگانی ساری و جاری است و اعتنایی به ایستایی یا پویایی ما ندارد.

از این روست که بر این مضمف نامی داده‌ایم سزاوار پژوهشگران تیزمغز تاریخ پرفراز و فرود ایران، سرزمین مردمی که معرفت و عشق را فلاقانه در هم آمیخته‌اند، در فرهنگ مکتوب هزاران ساله فویش.

آری چه آغاز بلندی در دل نهفته دارد هر شروع برگرفته از ریشه‌ها. اما اگر از دل باور نداشته باشیم که حال و آینده در گرو تلاش جمعی است «نه حرکت‌گونه» های مطلق فردی و اگر بی‌هیچ پای افزار، یار و یاور و تعاملی گام برداریم در جهانی که در هر گوشه‌اش صدها مبلد در هر ثانیه در حال تکثیر مردوم است؛ جز فرودی یکباره از یک اوج بلند چه سرنوشتی پیش رو فوایم داشت؟ مگر آنکه بی‌هیچ حب و بغض دست به دست هم دهیم و مملی باشیم برای در معرض نهادن ستاک اندیشه‌هایمان، باریک میسری که مسیری را برای پژوهشهای این مرز و بوم فراهم سازد. از این روست که وظیفه فویش دانستیم فرفوانی شما را برای یاری در پیام‌رسانی بی‌تعصب شکوفاییهای حتی کوچک سرزمین‌مان که بی‌شک از ستبرین درفت فرهنگ فویش عظمتی را در دل نهفته دارد. تا باشد که به لطف پروردگار و همکاری شما، پای‌گیرد بذرهای امیدی که در دل نهفته داریم؛ اعتلای علمی روانشناسی ایران زمین را.

سردبیر